

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 sierpnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie V Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia (del.) Maciej Rzewuski
Protokolant:	sekr. sąd. Arkadiusz Kozioł

po rozpoznaniu w dniu 22 sierpnia 2019 r. w Olsztynie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. w G.

przeciwko Szpitalu (...) S.A. w K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Szpitalu (...) S.A. w K. na rzecz powoda (...) S.A. w G. kwotę 82.104,29 (osiemdziesiąt dwa tysiące sto cztery 29/100) złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych:

- od kwoty 8.125,30 zł od dnia 24.02.2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 7.670,20 zł od dnia 23.03.2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 7.940,63 zł od dnia 25.04.2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 7.231,41 zł od dnia 26.05.2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 7.134,94 zł od dnia 23.06.2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 6.976,93 zł od dnia 25.07.2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 6.981,35 zł od dnia 23.08.2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 7.063,86 zł od dnia 23.09.2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 7.297,79 zł od dnia 24.10.2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 7.767,29 zł od dnia 24.11.2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 7.914,59 zł od dnia 23.12.2017 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 13.045,00 (trzydzieści tysięcy czterdzieści pięć 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 8.100,00 (osiem tysięcy sto 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

III. nadaje wyrokowi w pkt. I w zakresie należności głównej w kwocie 82.104,29 złotych rygor natychmiastowej wykonalności.

Sędzia (del.) Maciej Rzewuski

Sygn. akt V GC 233/18

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. w G. wniósł o zasądzenie od Szpitali (...) S.A. w K. na swoją rzecz kwoty 82.104,29 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych:

- od kwoty 8.125,30 zł od dnia 24.02.2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 7.670,20 zł od dnia 23.03.2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 7.940,63 zł od dnia 25.04.2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 7.231,41 zł od dnia 26.05.2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 7.134,94 zł od dnia 23.06.2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 6.976,93 zł od dnia 25.07.2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 6.981,35 zł od dnia 23.08.2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 7.063,86 zł od dnia 23.09.2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 7.297,79 zł od dnia 24.10.2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 7.767,29 zł od dnia 24.11.2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 7.914,59 zł od dnia 23.12.2017 r. do dnia zapłaty,

oraz kosztami procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że zawarł z pozwanym umowę o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej. Za świadczone usługi wystawił faktury VAT zgodnie z Taryfą (...). Pomimo upływu terminu płatności faktur, pozwany nie uiścił należności objętych fakturami (vide: k. 3-4v).

W odpowiedzi na pozew Szpitale (...) S.A. w K. wniosły o oddalenie powództwa w całości i obciążenia powoda kosztami procesu według norm przewidzianych. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew podniosły zarzuty: złożenia pozwu na nieobowiązującym formularzu, niewłaściwości miejscowej Sądu, braku udowodnienia zasadności i wysokości roszczenia, przedwczesności pozwu i braku udowodnienia terminów płatności należności z danej faktury. Pozwany wskazał, że powód nie przedstawił żadnych dowodów potwierdzających fakt wykonania usług wymienionych w fakturach VAT załączonych do pozwu, jak też nie wykazał wysokości ani terminu płatności dochodzonego roszczenia. Nadmienił, że powód nie udowodnił, aby odsetki za opóźnienie mogły być naliczane od dat wskazanych w fakturach ani też wysokości tych odsetek (vide: k. 50-52).

Postanowieniem z dnia 3 września 2018 r. Sąd Okręgowy w Olsztynie stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Katowicach (k. 58).

Powyższe postanowienie zaskarżył powód zażaleniem, w którym domagał się uchylenia zaskarżonego postanowienia i zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów postępowania zażaleniowego (k. 64-65v).

Postanowieniem z dnia 8 listopada 2018 r., I AGz 233/18, Sąd Apelacyjny w Białymstoku uchylił zaskarżone postanowienie (k. 90).

W piśmie procesowym z dnia 18 marca 2019 r. pozwany stwierdził, że nie neguje faktu zawarcia umowy z powodem, a jedynie podnosi, że ten nie udowodnił poboru energii w ilościach określonych w pozwie i załączonych do pozwu fakturach VAT (k. 150-151).

W piśmie procesowym z dnia 19 sierpnia 2019 r. pozwany uznał roszczenie objęte pozwem w zakresie należności głównej, pozostawiając kwestię zasądzenia odsetek za opóźnienie rozstrzygnięciu Sądu (k. 200).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 czerwca 2012 r. Szpitale (...) S.A. w K. (dalej jako: Szpitale) zawarły umowę kompleksową z (...) S.A. w G., w ramach której zamówiły energię elektryczną czynną dla obiektu zlokalizowanego przy ul. (...) w S.. W § 2 pkt 2 umowy wskazano, że Szpitale są przyłączone do sieci (...) S.A. w G. (dalej jako: E.). W § 4 pkt 3 umowy strony ustaliły, że „należności za sprzedaną energię elektryczną i świadczone usługi dystrybucji będą regulowane przez Szpitale w terminie wskazanym na fakturze VAT, przy czym termin ten nie może być krótszy niż 10 dni i nie dłuższy niż 21 dni od daty wystawienia faktury VAT”. Umowę zawarto na czas nieokreślony.

(bezsporne; a nadto: umowa kompleksowa – k. 152-154, informacja prawna – k. 22-24, odpisy KRS – 25-30, 43-46, 53-56, 118-128, wydruki internetowe – k. 31-35, uchwała nr 1445/VII – k. 78)

Z tytułu świadczonych usług (...) wystawiła przeciwko Szpitalom następujące faktury VAT:

- nr (...) z dnia 02.02.2017 r., obejmującą rozliczenie za okres 01.01.2017–31.01.2017 r., na kwotę 8.125,30 zł z terminem płatności do dnia 23.02.2017 r.,
- nr (...) z dnia 01.03.2017 r., obejmującą rozliczenie za okres 01.02.2017–28.02.2017 r., na kwotę 7.670,20 zł z terminem płatności do dnia 22.03.2017 r.,
- nr (...) z dnia 03.04.2017 r., obejmującą rozliczenie za okres 01.03.2017–31.03.2017 r., na kwotę 7.940,63 zł z terminem płatności do dnia 24.04.2017 r.,
- nr (...) z dnia 04.05.2017 r., obejmującą rozliczenie za okres 01.04.2017–30.04.2017 r., na kwotę 7.231,41 zł z terminem płatności do dnia 25.05.2017 r.,
- nr (...) z dnia 01.06.2017 r., obejmującą rozliczenie za okres 01.05.2017–31.05.2017 r., na kwotę 7.134,94 zł z terminem płatności do dnia 22.06.2017 r.,
- nr (...) z dnia 03.07.2017 r., obejmującą rozliczenie za okres 01.06.2017–30.06.2017 r., na kwotę 6.976,93 zł z terminem płatności do dnia 24.07.2017 r.,
- nr (...) z dnia 01.08.2017 r., obejmującą rozliczenie za okres 01.07.2017–31.07.2017 r., na kwotę 6.981,35 zł z terminem płatności do dnia 22.08.2017 r.,
- nr (...) z dnia 01.09.2017 r., obejmującą rozliczenie za okres 01.08.2017–31.08.2017 r., na kwotę 7.063,86 zł z terminem płatności do dnia 22.09.2017 r.,
- nr (...) z dnia 02.10.2017 r., obejmującą rozliczenie za okres 01.09.2017–30.09.2017 r., na kwotę 7.297,79 zł z terminem płatności do dnia 23.10.2017 r.,
- nr (...) z dnia 02.11.2017 r., obejmującą rozliczenie za okres 01.10.2017–31.10.2017 r., na kwotę 7.767,29 zł z terminem płatności do dnia 23.11.2017 r.,
- nr (...) z dnia 01.12.2017 r., obejmującą rozliczenie za okres 01.11.2017–30.11.2017 r., na kwotę 7.914,59 zł z terminem płatności do dnia 22.12.2017 r.

(bezsporne; a nadto: faktury VAT – k. 11-21, wydruki internetowe – k. 107-110)

Kwoty wynikające z wystawionych faktur VAT były zgodne z obowiązującą Taryfą (...). Szpitale nigdy nie zgłaszały E. żadnych zastrzeżeń co do dokonywanych odczytów poboru energii elektrycznej ani co do treści wystawionych faktur VAT. Szpitale umieściły w/w faktury VAT w swoich księgach rachunkowych.

(dowody: decyzja administracyjna wraz z tabelami stawek – k. 36-40, regulamin organizacyjny – k. 66-77, wydruki e-maili – k. 101-106, obroty konta – k. 188-190; zeznania świadka T. K. – k. 168v)

W lutym 2019 r. pracownicy (...) skontrolowali liczniki poboru energii elektrycznej, dokonali ich legalizacji i nie stwierdzili żadnej nieprawidłowości w funkcjonowaniu liczników.

(fakt niezaprzeczony przez pozwanego; zeznania świadka T. K. – k. 168v, zlecenia (...) k. 179-181)

Pismem z 30 stycznia 2019 r. E. wezwała Szpitale do zapłaty kwoty 82.104, 29 zł wraz z należnymi odsetkami, w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania.

(bezsporne; a nadto: wezwanie przedsądowe z dowodem doręczenia – k. 9-10)

W 2017 r. E. prowadziła przed Sądem Okręgowym w Gdańsku, pod sygn. IX GC 867/17, spór sądowy ze Szpitalami o zapłatę.

(bezsporne; a nadto: kopie akt sądowych – k. 111-117)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny ostatecznie nie był sporny pomiędzy stronami procesu. Pozwany bowiem w piśmie procesowym z dnia 19 sierpnia 2019 r. uznał roszczenie objęte pozwem w zakresie należności głównej, pozostawiając kwestię zasądzenia odsetek za opóźnienie rozstrzygnięciu Sądu (k. 200).

Składając oświadczenie o uznaniu powództwa pozwany potwierdził okoliczności faktyczne powołane przez powoda na uzasadnienie zgłoszonego żądania oraz wyraził zgodę na wydanie wyroku zgodnego z żądaniem pozwu w części, której dotyczy uznanie. Zgodnie z przepisem art. 213 § 2 k.p.c. Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Związanie uznaniem powództwa obliguje zatem Sąd do zaniechania prowadzenia dalszego postępowania dowodowego oraz wydania wyroku na skutek uznania powództwa, uwzględniającego powództwo w całości lub w uznanej części.

W okolicznościach niniejszej sprawy brak było podstaw do oceny, że dokonane przez pozwanego uznanie powództwa jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Tym samym uznać je należało za skuteczne. Wobec powyższego Sąd będąc związany uznaniem powództwa, dokonał ustaleń faktycznych zgodnie z twierdzeniami o faktach podniesionymi przez stronę powodową, które de facto znajdują potwierdzenie w złożonych do akt sprawy dokumentach, które nie zostały zaprzeczone przez pozwanego.

W konsekwencji powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części uznanej przez pozwanego, tj. w zakresie kwoty 82.104,29 zł.

W tym stanie rzeczy należało ocenić roszczenie powoda w pozostałej części (nieuznanej przez pozwanego), czyli w zakresie świadczeń ubocznych w postaci odsetek za opóźnienie w płatności. Mimo że pozwany podniósł w tej materii zarzuty niewykazania przez powoda, aby odsetki za opóźnienie mogły być naliczane od dat wskazanych w fakturach VAT oraz wysokości tych odsetek (k. 51), to jednak oba te zarzuty okazały się nieskuteczne.

Odnosząc się do pierwszego z nich należy podkreślić, że w § 4 pkt 3 umowy kompleksowej z dnia 25 czerwca 2012 r. strony zgodnie ustaliły, że „należności za sprzedaną energię elektryczną i świadczone usługi dystrybucji będą

regulowane przez Szpitale w terminie wskazanym na fakturze VAT, przy czym termin ten nie może być krótszy niż 10 dni i nie dłuższy niż 21 dni od daty wystawienia faktury VAT”. Zestawiając brzmienie zapisu umownego z treścią załączonych do pozwu faktur VAT należy zauważyć, że wymogi analizowanego postanowienia umownego zostały w pełni spełnione, albowiem w każdej z wystawionych przeciwko Szpitalom faktur VAT wskazano konkretny termin płatności należności opisanej w fakturze. Ponadto, żaden z zakreślonych terminów nie był krótszy niż 10 dni ani dłuższy niż 21 dni od daty wystawienia danej faktury.

Sąd Okręgowy uznał dowód z dokumentu w postaci w/w umowy za wiarygodny, albowiem jego autentyczność ani treść nie były kwestionowane przez żadną ze stron w żadnym zakresie. Sąd także nie powziął wątpliwości w przedmiotowej materii. Analogicznej oceny wymagały pozostałe dowody z dokumentów, w tym zwłaszcza w postaci decyzji administracyjnej wraz z tabelami stawek z k. 36-40, regulaminu organizacyjnego z k. 66-77, obrotów konta z k. 188-190, czy zleceń (...) z k. 179-181. Dodatkowo dokumenty te korespondowały z zeznaniami świadka T. K. (k. 168v), które dowodzą, że kwoty wynikające z wystawionych przez powoda faktur VAT były zgodne z obowiązującą Taryfą (...), że Szpitale nigdy nie zgłaszały E. żadnych zastrzeżeń co do dokonywanych odczytów poboru energii elektrycznej ani co do treści wystawionych faktur. Co więcej trzeba pamiętać, że Szpitale umieściły w/w faktury VAT w swoich księgach rachunkowych.

Jeśli natomiast chodzi o wysokość dochodzonego pozewem roszczenia odsetkowego, to Sąd miał na uwadze przepis art. 481 § 1 k.c., w myśl którego jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W dniu 1 stycznia 2016 r. weszła w życie ustawa z 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r., poz. 1830), która znowelizowała zarówno przepisy tej ustawy, jak i art. 481 k.c.

Przez transakcję handlową należy rozumieć umowę, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony, o których mowa w art. 2, zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością (art. 4 pkt 1 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, dalej jako: u.t.z.) W sprawie nie budziło żadnych wątpliwości, że występujące w procesie strony są przedsiębiorcami w rozumieniu art. 2 ust. 1 u.t.z. i że zawarły transakcję handlową w rozumieniu art. 4 pkt 1 u.t.z. Zgodnie zaś z regulacją art. 7 ust. 1 u.t.z. w transakcjach handlowych, z wyłączeniem transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny – wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, chyba że strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki: 1) wierzyciel spełnił swoje świadczenie; 2) wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie. Oba te warunki w okolicznościach przedmiotowej sprawy zostały spełnione, co jednoznacznie potwierdził pozwany uznając powództwo w części dotyczącej należności głównej.

W rezultacie, na podstawie wyżej powołanych przepisów, powództwo zasługiwało na uwzględnienie także w części dotyczącej roszczenia odsetkowego.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 (w zw. z art. 99) k.p.c., w którym ustawodawca zawarł dwie podstawowe zasady rozstrzygania o kosztach procesu, tj. zasadę odpowiedzialności za wynik procesu oraz zasadę kosztów niezbędnych i celowych. Pierwsza z tych zasad oznacza, że strona, która sprawę przegrała obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi poniesione przez niego koszty procesu. Natomiast z drugiej zasady wynika, że przeciwnik, co prawda zwraca poniesione koszty, jednak tylko te, które były niezbędne do celowego dochodzenia praw lub celowej obrony. Za takie koszty po stronie powoda należało uznać opłatę sądową od pozwu w wysokości 4.106 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł, opłatę sądową od zażalenia w wysokości 822 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości odpowiadającej stawkom minimalnym określonym w § 2 pkt 6 i § 10 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w łącznej wysokości 8.100 zł (5.400 zł za postępowanie w I instancji + 2.700 zł za postępowanie zażaleniewe).

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c. wyrokowi nadano rygor natychmiastowej wykonalności w części dotyczącej roszczenia uznanego przez pozwanego.

/Sędzia Maciej Rzewuski (del.)/